

Lex Honigh ruilt ZwoVok'81 voor Mepal/Orion

Terwijl Réne Striekwold en het bestuur van Mepal/Orion nog steeds strijden over de financiële nasleep van de breuk, presenteerde de Doetinchemse club op een persconferentie trots de nieuwe leidsman van het damesteam: Lex Honigh. Hij keert eerste divisionist ZwoVok'81 de rug toe. René van Hattum, sportredacteur van de Zwolse Courant, die wij hierbij verwelkomen als medewerker van VOLLEYBAL, portretteert de met een Zwols verleden en een Doetinchemse toekomst uitgeruste Honigh.

Natrappen wil Lex Honigh (38) absoluut niet. De Zwolle naar die komend seizoen de damesploeg van Mepal/Orion onder zijn hoede krijgt, wil bij zijn vertrek bij ZwoVok'81 absoluut niemand kwetsen. Zijn vertrek heeft binnen de Zwolse volleybalclub al genoeg teleurstelling veroorzaakt. En de partijen gaan als vrienden uit elkaar. Ze vinden de breuk, hoe wonderlijk het mag klinken, zelf "beide jammer".

Terug naar is er evenwel niet meer bij. En spijt van zijn beslissing heeft Honigh evenmin. Zelfs niet nadat de (geschrokken) Zwolse bestuurders daags na zijn onheilsbericht lieten weten toch tegemoet te kunnen komen aan zijn verlangens voor het aantrekken van nieuwe spelers voor volgend seizoen.

De aanleiding voor het vertrek van Honigh, die voor zijn komst naar ZwoVok twee seizoenen terug de herenselectie van HillHout/Reflex leidde samengevat: In december liet hij de leiding van de Zwolse eerste divisionist weten volgend seizoen vijf nieuwe spelers nodig te hebben om verder te kunnen bouwen aan het doel dat zowel de club als hemzelf voor ogen stond en

Lex Honigh (links zet zijn handtekening onder het toeziend oog van Mepal/Orion voorzitter Frans Jaspers

dat in de regio al was rond gebazuind: eredivisie-volleybal in Zwolle binnen drie jaar. Die inventarisatie kwam na een kampioensjaar vorig jaar in de tweede divisie en een half seizoen in de eerste divisie. Het bestuur wilde dolgraag meebouwen maar gaf Honigh bij gebrek aan financiële middelen nog geen garanties.

Honigh wachtte en wimpelde ondertussen een interessante (eredivisie) aanbieding af.

Eind maart meende hij lang genoeg te hebben gewacht

en hapte hij toe toen Mepal/Orion de damesploeg aantrekkelijk in de aanbieding deed. Honigh, die in het verleden ook de heren van Voco (Ommen) van de tweede klasse naar de tweede divisie bracht, was enkele jaren eerder al eens vanuit Doetinchem benaderd.

"Een afweging van onzekerheid in Zwolle en zekerheid bij een club die al vijftien jaar met het bijltje in de eredivisie hakt", is de eerlijke verklaring. In Doetinchem ligt ook een driejarenplan: twee jaar bouwen en het derde seizoen Europees volleybal bereiken. Hij krijgt er, afgezien van een aardig budget vijf nieuwe speelsters voor tot zijn beschikking en een nieuw en gretig kader: manager Paul Evers en topsport-coördinator Joop van der Klink, oud manager van de Doetin-

Honigh's enige kritiek is, dat er slagvaardiger had kunnen worden gehandeld.

Het Zwolse bestuur echter heeft uit de eigen omgeving ook weinig steun voor de ambitieuze plannen gekregen meent Honigh. Hij vindt het zonde dat plaatsgenoot Be Quick (de tweede grote volleybalclub in Zwolle) niets voor een fusie voelt met de club die sinds '81 zelf al een samenvoeging is van kleinere Zwolse clubs. De rivaliteit en versnippering van talent en trainingsuren doet niemand goed is de mening van de oud-spelverdeler. Honigh laakt het uitblijven van steun van het Zwolse bedrijfsleven, evenals het sportklimaat in de hoofdstad van de regio waar hij zestien jaar achtereen als trainer werkte. Het vertrek uit het gebied doet pijn. "In Zwolle ontbreekt het volleybalpubliek. Na een goede wedstrijd van Reflex kon je in Kampen bij wijze van spreken een week gratis drinken.

Of je honderd man in de nek hebt zoals bij de thuiswedstrijden van ZwoVok, of duizend zoals in Kampen, wat ook in de eerste divisie gebeurde, is een heel verschil".

Honigh heeft nooit geheim gehouden ambitieus te zijn. De eerste promotie van Reflex naar de eredivisie in '83 koestert hij nog steeds. Hij heeft sowieso een zwak voor de Kamper club waar hij zes jaar werkte en sluit een terugkeer in de toekomst niet uit.

De prestatiedrang speelde mee bij de overstap van ZwoVok naar Orion. "Ik heb bij ZwoVok een prima tijd gehad. De jongens hebben twee jaar op de toppen van hun tenen gelopen om het niveau te halen. Ik vind het jammer voor de ploeg. Maar als ik doorga sta ik volgend jaar hetzelfde te ballen als dit seizoen. Dat is mijn stijl niet. Ik heb er een hekel aan om een middenmotor te trainen, een hekel aan grijze muizen-volleybal en freewheelend volleyballen in de middenmoot".

chemse voetbalclub de Graafschap en voormalig lid van de Stichting Arbeidszaken van de KNVB. Honigh over zijn vertrek uit Zwolle: "Ik denk dat de ambities van de spelers en de trainer zich sneller hebben ontwikkeld dan het niveau van het bestuur. Dat is niets nieuws. Hetzelfde heb ik in Kampen bij Reflex meegemaakt. ZwoVok heeft het beleid teveel aan mij gekoppeld. Zo van: Lex wil dit en Lex wil dat. Het had moeten zijn: De club heeft deze doelstelling, daar gaan we mee aan het werk".